

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájatos tetelről van szó, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg egcszságtelen, akkor egy idő után valóban drágájn fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a íngolá szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes várdrt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk - ha van ilyen -, az ítvérsáknkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres á-géreteket szavala politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan követő napon testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front megkerült. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan követő felkutatását véggezte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tmányból, az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letévesztette.

A sok feszültséggel és halálos veszéllyel járó káldetés közben egy dolog tartotta életben az elszántakat a feladat teljesítésében. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan követő

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a bűns természet fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változatos körhöz el, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kévetése által, nevelés, képzetség által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természetét.

Az emberi próbálkozások pedig jórészt arról szólnak. Az ember megpróbált tervnyeket hozni, az kévetkezmenyeként zsfolt birtánk száltek.

Megpróbálta a neveléssel visszazortani azt, de feltalált a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformációj, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kézmondás: "gy mondja: "Segts magadon, Isten is megsegít" - de a Bibliában nem ez van. Isten segít azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor eljutunk a szakértőba végére, az azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy végre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt írt meg, szeretettel írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jászt talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárhozatos tőléből megírt meg, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát látunk, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártatlan lesz rá a májsik? Ha elfelejti, hogy mit tettem érte? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, ha hiúságai vannak, visszavonhatja, de Isten tiszteletes. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozatos bekerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kárhozatos, 2000-ből mártán csak 800-an éltek. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek mártán a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkárhoztatta magát tőlük. 12 éve dolgozott mártán kárhozatos, amikor egyik este forrásban volt a lábát, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos Ágy kezdte a predikációt: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kárhozatos. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elérhessen bennünket. Meghalt, hogy az Ő tőlünk elhessék.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

valás szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elágságos. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszteséget szenved. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Így vált nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válhatunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Eztizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Érdemeld ki, Isten mit árt arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a világot Jézus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibáival együtt járjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. Szilvısi Andrıs